روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیر نظر شورای سردبیری
مدیر فنی و هنری: کیوان وارثی

چاپ: کارو کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
toseeirani.ir

PDF Compressor Free Version
toseeirani.ir

ستاره‌های فوتبال ایران، هنوز در اندازه بازی برای بهترین باشگاه‌های فوتبال دنیا نیستند

تعبیر وارونه یک رویا

آریا رهنورد

سامان قدوس و منچسترسیتی؟

این شایعه شیرین حالا دهان به دهان می‌چرخد اما حقیقت آن است که ستاره ایرانی اوستر شوندز، هنوز فاصله زیادی با انتقال به قهرمان فصل گذشته فوتبال جزیره دارد. سامان از استعدادهای فوق‌العاده‌ای برخوردار است اما جدی‌ترین مشتری او، از سطح دوم لیگ انگلستان می‌آید. به نظر می‌رسد ستاره‌های فوتبال ایران، هنوز هم به حد و اندازه بازی برای بهترین تیم‌های باشگاهی دنیای فوتبال، نرسیده‌اند.

خبر پیشنهاد رسمی منچسترسیتی برای جذب سامان قدوس، می‌تواند جذاب‌ترین خبر سال فوتبال ایران تلقی شود اما به شرطی که این خبر اساسا «واقعیت» داشته باشد. برخلاف آن چه در روزها و ساعت‌های گذشته گفته شد، سامان از سیتیزن‌ها «پیشنهاد» دریافت نکرده و این باشگاه تنها او را زیر نظر گرفته است. تقریبا همه تیم‌های مهم فوتبال اروپا در تابستان، استعدادیاب‌های‌شان را به کشورهای مختلف ارسال می‌کنند تا با تماشای بازی‌ها از نزدیک، سرمربی و مدیر ورزشی تیم را در جریان کیفیت و سطح آمادگی بازیکنان مستعد قرار بدهند و لیگ فوتبال سوئد نیز، مورد توجه استعدادیاب‌های منچسترسیتی قرار گرفته است. طبیعی به نظر می‌رسد که سامان به عنوان بهترین مهاجم فصل گذشته این لیگ و یکی از آماده‌ترین نفرات حاضر در فوتبال سوئد، زیر ذره‌بین استعدادیاب‌های خارجی قرار بگیرد اما فاصله دیده شدن توسط این افراد و رسیدن پیشنهاد رسمی به باشگاه، زیادتر از چیزی است که تصور می‌شود. قدوس، روزهای فوق‌العاده‌ای را در اوستر شوندز سپری می‌کند. او هر هفته در گل‌های تیمش تاثیر مستقیم دارد، می‌تواند در دو پست هافبک هجومی و مهاجم به میدان برود، یک ایستگاهی زن قهار است و شم گل‌زنی قابل توجهی دارد. جام جهانی اما یک نقطه روشن در دوران بازی او به شمار نمی‌آید. چراکه سامان در این تورنمنت نیمکت‌نشین تیم ملی ایران بود و در هیچ‌کدام از سه مسابقه به صورت ثابت به میدان نرفت. او البته در دقایق کوتاه حضورش در زمین، عملکرد خوبی داشت اما شاید اگر کمی بیشتر در این جام بازی کرده بود، حالا از شانس به مراتب بیشتری برای پوشیدن پیراهن یک تیم بزرگ برخوردار بود.

آن چه در فوتبال ایران به عنوان «پیشنهاد» به لژیونرها مطرح می‌شود، معمولا گمانه‌زنی خبرنگارها و یا نوشته‌های وبسایت‌های هواداری اروپایی است

بین من‌سیتی و سامان، هنوز هیچ چیز جدی نشده است. آبی‌های منچستر در تابستان، ریاض ماهرز را با یک رقم سنگین برای پست هافبک هجومی خریداری کرده‌اند

بین من‌سیتی و سامان، هنوز هیچ چیز جدی نشده است. آبی‌های منچستر در همین تابستان، ریاض ماهرز را با یک رقم سنگین برای پست هافبک هجومی خریداری کرده‌اند. این تیم در خط میانی ستاره‌های خلاق و بزرگی مثل کوین دی‌بروینه و داوید سیلوا را دارد و در خط حمله با سرخیو آگرو، رحیم استرلینگ، لروی سانه و گابریل ژسوس تیم زهرداری به نظر می‌رسد. در چنین شرایطی آنها تنها نابغه‌های اثبات شده را به خدمت می‌گیرند و کم‌تر به سراغ بازیکنانی خارج از محدوده لیگ‌های بزرگ اروپایی می‌روند. با این وجود، یک حقیقت انکارنشدنی وجود دارد و آن، این است که قدوس همین تابستان اوسترشوندز را ترک خواهد کرد. حتی شاید او به فوتبال انگلیس منتقل شود و در جزیره توپ بزند اما مقصد او کدام تیم است؟

سرمربی فصل گذشته سامان قدوس در اوسترشوندز، این فصل هدایت سوانزی انگلیس را بر عهده گرفته و تصمیم دارد ستاره ایرانی تیم سوئدی را نیز با خودش همراه کند. خیلی‌ها به اشتباه سوانزی را یک تیم «لیگ برتری» می‌نامند اما این تیم فصل گذشته از بالاترین سطح فوتبال جزیره به رقابت‌های چمپیون‌شیپ سقوط کرد و در لیگ ۱۹-۲۰۱۸ در دسته اول حضور خواهد داشت. گفته می‌شود سامان، چند مشتری فرانسوی نیز دارد که حتی باشگاه بوردو نیز در میان آنها قرار گرفته اما حتی بوردو نیز هنوز تحرکی برای ارائه پیشنهاد رسمی به اوسترشوندز انجام نداده است. در سال‌های گذشته، زمزمه‌های زیادی در مورد انتقال ستاره‌های فوتبال ایران به باشگاه‌های درجه یک اروپایی به گوش رسیده است. سردار آزمون، همیشه در مرکز این شایعه‌ها قرار داشت و هنوز هم این جایگاه را ترک نکرده است. یوونتوس، جدیدترین نامی است که به عنوان تیم آینده سردار مطرح شده اما او همچنان در روبین کازان توپ می‌زند و احتمالا در این تیم خواهد ماند. چند سال قبل، رسانه‌ها از شانس بسیار بالای پیوستن این بازیکن به آرسنال خبر داده بودند. بعد نوبت به سلتیک اسکاتلند رسید و مدتی بعد به شکل کاملا جدی، صحبت از لیورپول به میان آمد. کمی قبل از جام جهانی نیز خبر پیوستن سردار به لاتزیو در تیراژی وسیع منتشر شد اما این اتفاق هرگز قرار نبود رخ بدهد. این تنها سردار نیست که با چنین حرف و حدیث‌هایی فوتبال بازی می‌کند. تا چند هفته قبل، گفته می‌شد علیرضا جهانبخش در تیررس باشگاه ناپولی قرار گرفته و در یک قدمی پیوستن به تیم بزرگ ایتالیایی است. حتی مصاحبه‌ای به نقل از رییس باشگاه در مورد خرید یک «آقای گل» منتشر شد اما دی‌لورنتیس هیچ‌وقت این حرف را به زبان نیاورده بود. علیرضا در نهایت نه به ناپولی، که به برایتون در فوتبال انگلیس پیوست. البته که بازی در لیگ جزیره، تجربه شگفت‌انگیزی برای جهانبخش خواهد بود اما برایتون، قابل مقایسه با باشگاهی نظیر ناپولی نیست.

در روزهای گذشته باشگاه تورینو نیز به عنوان مقصد آینده علیرضا بیرانوند مطرح شده اما به نظر می‌رسد در این خبر نیز ردپایی از حقیقت وجود نداشته باشد. همان‌طور که صحبت از انتقال کریم انصاری‌فرد به بوندس لیگا می‌شد اما او در حال مذاکره با باشگاه‌های فوتبال ترکیه بود. فاینورد هلند و میلاد محمدی نیز در شمار شایعه‌هایی مثل سامان قدوس و منچسترسیتی قرار می‌گیرد.

روند ارائه یک پیشنهاد رسمی، کاملا مشخص به نظر می‌رسد. وقتی پیشنهاد جدی در کار باشد، باشگاه خریدار با باشگاه فروشنده مذاکره می‌کند و سرانجام دو طرف در مورد جزئیات انتقال تصمیم می‌گیرند. آن چه در فوتبال ایران به عنوان «پیشنهاد» به لژیونرها مطرح می‌شود، معمولا گمانه‌زنی خبرنگارها و یا نوشته‌های وبسایت‌های هواداری اروپایی است. برای مثال علاقه‌مندان به لیورپول در صفحات هواداری‌شان از احتمال تبدیل شدن آزمون به یکی از گزینه‌های این باشگاه می‌نویسند و همین حدس ساده به عنوان یک «بمب خبری» به رسانه‌های ایرانی تزریق می‌شود. علی دایی، وحید هاشمیان و علی کریمی، آخرین ستاره‌های فوتبال ایران بودند که در یک باشگاه بزرگ به میدان رفتند. دوران حضور هر سه بازیکن در بایرن مونیخ، درخشان نبود و بعد از آن هیچ‌وقت تیم‌های درجه یک اروپایی، به سراغ مهره‌های ایرانی نیامدند. به نظر می‌رسد ستاره‌های تیم ملی باید ابتدا شانس‌شان را در یک باشگاه متوسط در لیگ‌های معتبر اروپا محک بزنند. اگر این تجربه موفقیت‌آمیز باشد، پیوستن به تیم‌های بزرگ نیز میسر خواهد شد. فرصت برای محک خوردن در یک لیگ سطح بالا، حالا در اختیار علیرضا جهانبخش قرار گرفته و شاید در آینده نزدیک، سامان قدوس نیز از این فرصت برخوردار شود.

خبر کوتاه

مسافران جاکارتا مشخص شدند

فهرست تیم ملی امید برای شرکت در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتای اندونزی اعلام شد اما از امید نورافکن و رضا شکاری، دو بازیکن ۲۱ ساله فوتبال ایران که در تیم‌های شارلوا بلژیک و روبین کازان روسیه مشغول به بازی هستند، نامی دیده نمی‌شود. ماجرا از این قرار است که کادر فنی تیم ملی امید از دو باشگاه شارلوا و روبین کازان استعلام گرفت اما آنها مجوز حضور این دو بازیکن را ندادند. حمید استیلی، مدیر فنی تیم ملی امید، در این خصوص گفته است: «از خدای‌مان بود که این دو بازیکن لژیونر را داشته باشیم اما چون رقابت‌ها در روزهای فیفادی برگزار نمی‌شود، قانونا نمی‌توانستیم آنها را در اختیار بگیریم.»

با این اتفاق زلاتکو کرانچار، فهرست نهایی تیم ملی امید را با حضور مهدی امینی، محمد آقاجانپور، محمدمسلم‌پور، مهدی رحیمی، علیرضا رتا، محمد سلطانی‌مهر، یونس دلفی، محمدامین اسدی، محمدمهدی مهدیخانی، محمدرضا آزادی، مهدی قائدی، شهاب عادلی، سیدابوالفضل رزاق‌پور، رضا جبیره، احمدرضا احمدوند، امیر روستایی، سینا زامهران، شاهین عباسیان، محمدخدابنده‌لو و عارف آقاسی، بست تامسافران جاکارتا مشخص شوند.

باقری به بیمارستان رفت

استقلالی‌ها خیلی بازیکن داشتند، به احتمال زیاد فرشید باقری را هم برای دیدار با ذوب‌آهن از دست داده‌اند. او که یکی از دو هافبک دفاعی تخصصی تیم شفر به حساب می‌آید، به علت سرماخوردگی در بیمارستان بستری شده و هیچ بعید نیست بازی هفته دوم در اصفهان را از دست بدهد. با این اتفاق، علی کریمی، تنها هافبک دفاعی تیم شفر در هفته دوم خواهد بود، بازیکنی که گفته می‌شود به دلیل مصدومیت از ناحیه کمر، توان بازی ۹۰ دقیقه‌ای برای استقلال را ندارد.

صعود با جهانبخش

نتایج تحقیق درباره میزان محبوبیت تیم‌های فصل آینده لیگ برتر انگلیس در شبکه اجتماعی اینستاگرام نشان داده محبوبیت برایتون از زمان جذب علیرضا جهانبخش، ملی‌پوش ایرانی یک رتبه ارتقا پیدا کرده است. به طور کلی لیگ برتر انگلیس در اینستاگرام ۷۰ میلیون دنبال کننده دارد و منچستریونایتد با ۷/۲۲ میلیون دنبال کننده بالاتر از چلسی، آرسنال و لیورپول در رتبه اول قرار گرفته است. باشگاه برایتون پس از جذب جهانبخش، یک پله از این نظر در جدول پرطرفدارترین باشگاه‌های لیگ جزیره صعود کرده و با تقریبا ۱۳۹ هزار دنبال کننده، جایگاه شانزدهم را به خودش اختصاص داده است.

ایگوایین به میلان نزدیک شد

به دنبال انتشار اخباری در رسانه‌های ایتالیایی مبنی بر توافق دو باشگاه میلان و یوونتوس برای انتقال گونسالو ایگواین به سن‌سیرو، شبکه اسکای اسپورت ایتالیا اعلام کرد که مهاجم آرژانتینی بانوی پیر هم شخصا با پیوستن به روسونری موافقت کرده است. طبق گزارش این شبکه، ایگواین ۳۰ ساله برای یک سال به میلان قرض داده می‌شود و روسونری با او قراردادی خواهد بست که امکان قطعی کردن آن در پایان فصل آینده وجود دارد. میلان برای یک فصلی که ایگواین را از یوونتوس قرض می‌گیرد ۱۸ میلیون یورو به بانوی پیر خواهد پرداخت و برای قطعی کردن قرارداد او، تابستان سال آینده هم باید ۳۶ میلیون یورو دیگر بپردازد. تنها مانع باقی مانده در مسیر انتقال ایگواین به میلان مخالفت او با انتقال قرضی‌اش بود به خصوص که هیچ‌بندی وجود ندارد که روسونری را مجبور کند در پایان فصل قرارداد او را از حالت قرضی به قطعی تبدیل کند اما ظاهرا در ادامه مذاکراتی که نمایندگان دو باشگاه با ایگواین داشته‌اند، نگرانی‌های مهاجم سابق ناپولی برطرف شده است.

توافق شخصی اینتر با ویدال

اینتر قصد دارد برای حضوری هرچه قدرتمندتر در رقابت‌های فصل آتی، بازیکنان مهمی جذب کند. در همین راستا هدف اصلی آنها آرتوروویدال است. به گزارش فابریتزیو رومانو، نراتزوری روزهاست با خود بازیکن به توافق شخصی رسیده و اصلا از این بابت مشکلی وجود ندارد.

تحلیل

چرا کی‌روش پس از جام جهانی با پیشنهادهای خوبی روبه‌رو نشده است؟

سبکی که خریدار ندارد

کارلوس کی‌روش به عنوان یک مربی- معمار به فوتبال ایران اضافه شد. او پیش‌تر نشان داده بود که برای پروژه‌های بلندمدت مفید به نظر می‌رسد و می‌تواند نظم، سازماندهی و حرفه‌ای‌گری را در فضای یک تیم فوتبال به جریان بیندازد. اولین مشکل بزرگ مرد پرتغالی روی نیمکت تیم ملی، «نیروی انسانی» بود. او ابزار لازم را برای پیاده کردن ایده‌های فنی در اختیار نداشت و خیلی زود، جست‌وجوی بازیکنان مدنظرش را کلید زد. اگر تا قبل از این مربی بازیکنان فیزیکی و یا تکنیکی از بیشترین شانس برای دعوت به تیم ملی برخوردار بودند، بعد از ورود او فاکتورهای دیگری برای انتخاب مهره‌ها در نظر گرفته شد. بازیکنانی که برای کی‌روش بازی می‌کردند، بیشتر از هر چیزی «دوندگی» و «سرعت تصمیم‌گیری» بالایی داشتند. در واقع این مربی همه چیز را بر اساس مندهای دفاعی کنار هم قرار داده بود. ستاره‌های پرظرافت خط هافبک، به سرعت از برنامه‌های کی‌روش خارج می‌شدند. او همین سال‌ها محسن مسلمان، سروش رفیعی و داریوش شجاعیان را بعد از چند دوره دعوت، به طور کامل نادیده گرفت و تصمیم گرفت به دنبال نفراتی باشد که در هر نقطه از زمین، تنها دفاع کنند. کی‌روش یک «تئوریسین دفاعی» است اما یک «مربی مولف» به شمار نمی‌رود. چراکه هیچ مربی مولفی اساسا تنها روی یک بخش از بازی تیمش تمرکز ندارد. اگر گواردیولا و قبل از او کرویف با تیکی‌تاکا چیز تازه‌ای به فوتبال اضافه کردند، در این سبک از بازی راهکارهایی هم برای فوتبال هجومی و هم شیوه‌هایی برای دفاع کردن وجود داشت. اگر ژوزه مورینیو نقشه‌های مدرنی برای دفاع کردن به فوتبال اروپا ارائه داد، در تک تک این نقشه‌ها «ضدحمله» یک اصل مهم تلقی می‌شد. برخلاف این نام‌های بزرگ، کارلوس کی‌روش در هیچ مقطعی از دوران کاری‌اش، سبک خاصی برای ارائه یک فوتبال متوازن نداشته است. او همه چیز را قربانی دفاع می‌کند و امیدوار می‌ماند تا اتفاقات بازی، به سود تیمش رخ بدهند.

تیم کی‌روش در جام جهانی، نتایج نسبتا خوبی به دست آورده و مورد تحسین چهره‌های مطرح دنیای فوتبال نیز قرار گرفته اما چرا این نتایج، سیل پیشنهادهای بزرگ را برای مرد اول نیمکت ایران سرازیر نمی‌کنند؟ پاسخ این سوال را باید در مدل بازی تیم ملی جست‌وجو کرد. ایران اساسا یک تیم «تک‌بعدی» محسوب می‌شود. تیمی که در دفاع به استانداردهای قابل توجهی رسیده اما در حمله، کم‌تر از هر ۳۱ تیم دیگر حاضر در جام جهانی به طرف دروازه رقبا شوت‌زنی کرده است. در روسیه تنها یک تیم به طور میانگین کمتر از ۳۰ درصد مالکیت توپ را در هر بازی در اختیار داشته و آن تیم، ایران است. این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که تیم ملی مهره‌های هجومی خوبی در اختیار دارد و به لحاظ داشتن ستاره‌ها، در خط حمله حتی ثروتمندتر از خط دفاعی به نظر می‌رسد. آیا این احتمال وجود دارد که کشورهایی مثل برزیل، آلمان و یا اسپانیا به سراغ یک مربی با این تفکرات دفاعی رادیکالی بیایند؟ آیا تیم‌های مطرح اروپایی و آمریکای جنوبی در شرایط فعلی «دفاع مطلق» را برای خودشان می‌پذیرند؟ حتی تیم‌هایی مثل کره جنوبی و ژاپن دیگر از روزگار دفاع محض عبور کرده‌اند و به دنبال ارائه نمایش‌هایی جسورانه‌تر هستند. طبیعی به نظر می‌رسد که در این شرایط، آفریقایی‌ها مشتری اول کارلوس کی‌روش باشند. «هفتمین مربی گرانقیمت جام جهانی» تنها مدنظر کشورهایی قرار می‌گیرد که قصد دارند به هر قیمتی خودشان را به این جام برسانند. نه تیم‌هایی که از دغدغه صعود عبور کرده‌اند و در جست‌وجوی فرمولی برای درخشیدن و موفق شدن در این تورنمنت هستند. آفریقای جنوبی و ازبکستان، به عنوان تیم‌هایی که همواره پشت دروازه‌های جام جهانی می‌مانند، می‌توانند برای پیشرفت روی کارلوس کی‌روش حساب کنند.

شاید تیم ملی در نبرد نابرابر با حریفان پرستاره‌ای مثل اسپانیا و آرژانتین، چاره‌ای به جز دفاع کردن نداشته باشد اما حقیقت آن است که در این سال‌ها، هیچ «مدل متفاوتی» از بازی را در این تیم ندیده‌ایم. آیا مقابل مراکش، رویکرد ایران هجومی‌تر از دو بازی دیگر بود؟ آیا چهار سال قبل نمایش ایران مقابل نیجریه، تهاجمی‌تر از دیدار با آرژانتین به نظر می‌رسید؟ تیم ملی ایران حتی در جام ملت‌های ۲۰۱۵ استرالیا نیز، ابدا تیمی نبود که مدام به طرف دروازه تیم‌های روبه‌رو هجوم بیاورد و برای به ثمر رساندن گل تلاش کند. تیم ملی در این سال‌ها رقبای آسیایی‌اش را نیز با حداقل گل شکست داده است. کره جنوبی در دیدارهای جنجالی با کی‌روش هرگز بیشتر از یک گل از ایران دریافت نکرده و تعداد گل‌های رد و بدل شده مقابل سایر رقبای خوب و متوسط آسیایی نیز بسیار کم به نظر می‌رسد. در واقع در تیم ملی، تنها یک تئوری وجود دارد و این تئوری، به اصول خوب دفاع کردن مربوط می‌شود. حتی اگر حریف اسپانیا نباشد و تیم در جه چندمی مثل قطر روبه‌روی ایران قرار بگیرد، باز هم اولویت اول تیم دفاع خواهد بود. ایران با اقتدار از گروهش در مرحله مقدماتی جام جهانی صعود کرد اما حتی در این مرحله نیز، آمار خط حمله تیم ملی قابل قبول به نظر نمی‌رسید. ضعف هجومی ایران درست به اندازه قدرت و استحکام دفاعی تیم، با چشم غیرمسلح هم قابل رویت است.

شاید همین ضعف، راه را بر جدایی کی‌روش از نیمکت ایران می‌بندد. چراکه تیم‌های بزرگ‌تر، حاضر به پرداخت چنین دستمزدی برای تحولی که صرفا مربوط به خط دفاعی باشد، نخواهند شد.